

చి... గతచిత్ర

-అనూరాధ

“అదేంటే అమ్మాయ్? అమ్మత అలా అయిపోయింది? ఏం? పిల్లకీ మధ్య ఒంట్లో బాగుండడం లేదా?” వచ్చిరాగానే శాంతమ్మ అమ్మతని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగింది.

“నాకేం? నేను బాగానే ఉన్నాను నాన్నమ్మా!” అమ్మత భుజాలెగరేసి నవ్వేసింది.

“అవునత్తయ్యా! దానికేం చక్కగా ఉంది” సుజాతా కూతుర్ని వెనకేసుకొచ్చింది. కానీ శాంతమ్మ మూడేళ్ళ తర్వాత చూస్తున్న తన మనవరాలు అంత సన్నగా, పూచికపుల్లలా అయిపోయిందని అనుమానంగా చూస్తూనే ఉంది.

“హాయ్ నాన్నమ్మా!” వరుణ్ ఆ రాత్రి డిన్నర్ టైంకి ఇంటికొచ్చి పలకరించాడు.

మనవణ్ణి మురిపెంగా చూసుకుంటూ “ఏరా నాన్నా! ఆఫీసులో ఇంతసేపూ వనే?” అడిగింది శాంతమ్మ.

“అవునమ్మా! ఇండియాలో ఉంటే ఇదుగో ఈ టైంకి ఇంటికొస్తాడు. మరి విదేశాల్లో ఉంటే ఏం చేస్తాడో మాకూ తెలియదు. ఆ ప్రాజెక్టుల్లో వాళ్ళకి నిద్రాహారాలుండవు అంతవని” శ్రీనివాస్ కాస్త బాధగా చెప్పాడు.

“బావుంది మరి మీ ఉద్యోగాల్లాంటివా వాళ్ళవి? ఇన్నేళ్ల సర్వీసున్న మీ నెలజీతం కన్నా వాడి మొదటి నెల జీతమే ఎక్కువ. అలా అనుకుంటే ఎలా?” అంది సుజాత గర్వంగా కొడుకుని చూసుకుంటూ.

శ్రీనివాస్ ఢిల్లీలో రిజర్వ్ బ్యాంక్ లో ఆఫీసర్ గా చేస్తూ అక్కడే సెటిలైపోయాడు. పిల్లలూ అక్కడే పుట్టి పెరిగారు. తన భర్త మంచి పాజిషన్లో ఉన్నాడని సుజాతకి మొదటినుంచీ కాస్త గర్వమే. అలాంటిది వరుణ్ కూడా సాఫ్ట్ వేర్ ఇంజనీరై బాగా సంపాదిస్తుండడంతో అది ఇంకాస్త పెరిగింది. ఇక అమ్మత పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ చేస్తున్నా సుజాత ఇంకా చంటిపిల్లలాగే చూస్తుంది. ఆ రోజే ఆంధ్రాలోని పల్లెటూరు నుంచి వచ్చిన శాంతమ్మ సుజాత వడ్డిస్తున్న భోజనంకేసి అయోమయంగా చూస్తోంది. రెండు పుల్కాలు, ఉడికీ ఉడకని బీరకాయముక్కలు, వచ్చి కీరదోసముక్కలు.

“అత్తయ్యా! మీ కోసం అన్నం కూడా వండా

నైండి” అదేదో పెద్ద విశేషంలా చెప్పి ఆవిడ ప్లేట్లో అన్నం వడ్డించింది సుజాత. కాస్త భయంగానే ఆ అన్నంలో ఆ ఉప్పుకారం లేని బీరకాయముక్కలు కలుపుకున్న శాంతమ్మకి వాంతొచ్చినంత పనయ్యింది.

వక్కనే ఉన్న అమ్మత ఒకే ఒక పుల్కా తిని లేచి పోవడంతో ఆవిడ ఇంక ఆగలేకపోయింది.

“ఏమయింద్రా మీకు? ఎందుకిలా పత్యం తిండి తింటున్నారు? అమ్మత ఇలా కళ్ళులోవలికి పోయి ఎముకల గూడై పోయింది. సుజాత అలా చిక్కిపోయింది. శ్రీనూ నువ్వు బాగా ఎండిపోయావు. మీకందరికీ ఒంట్లో బాగానే ఉందోందా?” భయపడుతూ అడిగింది.

“ఓ గాడ్! నాన్నమ్మా యూ ఆర్ టూమచ్. ఇది డైటింగ్ అంతే?” అమ్మత సింపుల్ గా చెప్పేసింది.

“డైటింగ్? అంటే?” ఆవిడకసలు అర్థంకాలేదు.

“ఏంలేదు నాన్నమ్మా. ఇది ఒక ఫ్యాషన్. స్లిమ్ గా ఉండడానికే ఇన్ని తిప్పలు. అమ్మా, అమ్మతా డైటింగ్ కాదుగానీ మాక్కూడా రోజూ ఇదే ఫుడ్. నేనయితే ఫర్వాలేదు. చాలావరకూ బయటే తింటాను పాపం డాడీయే దొరికిపోతున్నారు” వరుణ్ నవ్వుతూ చెప్పాడు.

“అయ్యయ్యా సన్నగా ఉండాలంటే ఇదా మార్గం? సుజాతా ఇది మంచి పద్ధతి కాదమ్మా.

అమ్మత అసలే వయసులో ఉన్న పిల్ల అచ్చంగా పేషంట్లా తయారయింది. ఇప్పుడే ఇలా ఉంటే తర్వాత ఎలా ఉంటుంది? చక్కగా తిని దానికి తగ్గ పని చేస్తే ఒళ్ళేం రాదు? అసలీ వయసులో ఎలా ఉండాలి? మనసింధు చూడు..” అంటోంది శాంతమ్మ.

“అవును నాన్నమ్మా అత్తయ్యా, సింధు ఎలా ఉన్నారు? వాళ్ళనీ తీసుకురావాలింది” అప్పటికే సుజాత మొహం సీరియస్ అయిపోవడంతో వరుణ్ టాపిక్ డైవర్ట్ చేశాడు.

“మీ అత్తయ్య ఆరోగ్యం ఏం బాలేదురా. మళ్ళీ ఆ గుండెజబ్బు తిరగబెట్టింది. అందుకే వాళ్ళు రాలేదు” అంది శాంతమ్మ.

“సింధు ఏం చదువుతోంది నాన్నమ్మా?” అమ్మత ఇంట్రెస్టింగ్ గా అడిగింది.

“డిగ్రీ సెకండియర్ అమ్మా. ఏదీ మన ఊళ్ళో కాలేజీ లేదు. రోజూ టౌన్ కెళ్లి రావాలి. అలాగే వెళ్ళొస్తుంది” అందావిడ.

“అప్పుడే సింధు డిగ్రీకొచ్చేసిందా?” వరుణ్ కాస్త ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ఆడపిల్లలెంతలో ఎదిగిపోతారు” ఆవిడ ఎందుకో నిట్టూర్చింది.

ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యాక శ్రీనివాస్ నీ, సుజాత నీ పట్టుకుని మెల్లగా కదిపింది శాంతమ్మ.

“శ్రీనూ వసంతకీ మధ్య ఒంట్లో ఏం బాగుండడం లేదు. నేనూ కాటికి కాళ్ళు జాపుకున్నాను. అందుకే వసూ సింధు పెళ్ళి గురించి బాగా తొందరపడుతోంది” అంది.

“అయితే ఏదన్నా మంచి సంబంధం చూసి వెళ్లి చేసేయండి” అంది సుజాత.

“చేసేయచ్చు. కానీ మా తర్వాత అది ఒంట రిడై ఎవరితోనో ఉండేబదులు మీతోనే ఉంటే మాకూ నిశ్చింతకదా. ఎలాగూ వరుణ్ కి, సింధూకి వరసే కదా. అందుకే మిమ్మల్ని ఓసారి అడుగుదామని వచ్చాను” అంది శాంతమ్మ.

“అత్తయ్యా! వరుణ్ కింకా పట్టుమని పాతికేళ్ళు కూడా లేవు. ఇప్పుడే వాడికి పెళ్ళేంటి? అయినా కూడా వాడు ఇవాళ ఇండియాలో ఉంటే రేపు అమెరికాలో ఉంటాడు. వాణ్ణి చేసుకునే అమ్మాయి వాడికి తగ్గట్టుండాలి కదా. ఆ పల్లెటూళ్ళో పెరిగిన సింధూనిచ్చి చేస్తామంటే వాడు ముందు ముందు మమ్మల్నంటాడు. అందుకే మీరు సింధుకేదైనా మంచి మ్యాచ్ చూడండి. మా సాయం ఏమన్నా చెయ్యాలంటే మేమూ చేస్తాం” నిష్కర్షగా చెప్పేసింది సుజాత. పెళ్లయిన రెండేళ్లకే భర్త పోయి పుట్టింటికి చేరిన వసంత అంటే సుజాతకి బాగా చులకన. శాంతమ్మ ఏదోరోజు ఈ ప్రస్తావన తెస్తుం

దని ఊహించి ఏం చెప్పి ఆ ప్రపోజర్ తిరగ్గొట్టాలో ముందే ప్రేమరయింది సుజాత. సింధుని చేసుకోవడం సుజాతకిష్టం లేదని ముందునుంచీ తెలిసిన శ్రీనివాస్ ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు.

రెండునెలల తర్వాత సింధు పెళ్ళి కుదిరిందని శాంతమ్మ ఫోన్ చేసింది.

“శ్రీనూ! ఇంకో ఇరవైరోజుల్లో పెళ్ళి. మీరం దరూ కనీసం నాలుగురోజుల ముందొచ్చి పెళ్ళి జరిపించాలి” అని చెప్పింది.

చివరికి అందరికీ సెలవులు దొరికి అతి కష్టం మీద రెండ్రోజుల ముందు పెళ్ళికెళ్లారు. విజయవాడలో ఫైట్ దిగి అక్కణ్ణుంచి టాక్సీలో గోదావరిజిల్లాలోని తమ పల్లెటూరు వెళుతున్నారు. దారంతా పంటకాలవలు, పచ్చనిపొలాలు, కొబ్బరిచెట్లు చూస్తూ వరుణ్ అమృత బాగా ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. చివరికి ఊరు రానే వచ్చింది.

“డాడ్! నేను ఇక్కడికొచ్చి పదేళ్లపైనే అయిపోయింది కానీ ఊరేం మారలేదే అలాగే ఉంది” అన్నాడు వరుణ్.

“మారడానికి అక్కడేముంది గనుక” సుజాత విసుగ్గా అంది. ఆమెకసలా ఊరురావాలంటేనే పరమచిరాకు. శ్రీనివాస్ నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

ఇంటిముందు టాక్సీ ఆగేసరికి అప్పటికే పెళ్ళిపనుల్లో బిజీగా ఉన్న చుట్టుపక్కల అమ్మలక్కలందరూ కుతూహలంగా చూస్తున్నారు.

“అత్తయ్యా, మామయ్యా వచ్చేశారా?” పెళ్ళికూతుర్ని మరిచిపోయి పరిగెత్తుకొచ్చింది సింధు.

శ్రీనివాస్ చాలాసార్లు వస్తూనే ఉంటాడు కాబట్టి పెద్దగా ఆశ్చర్యపోలేదు కానీ సుజాతా, వరుణ్, అమృతలు మాత్రం పదేళ్ల తర్వాత సింధుని ఆశ్చర్యంగా చూస్తుండిపోయారు. సన్నగా, పొడుగ్గా వచ్చగా మిసమిసలాడుతున్న ఆ అందాలరాశిని చూసి కళ్ళు తిప్పుకోలేకపోయారు.

“ఏం క్రీమ్లు రాసుంటుంది? ఆ ఫిగర్ ఎలా మెయింటైన్ చేస్తుంటుంది?” అమృత ఆలోచిస్తోంది.

“హాయ్ సింధూ! యూ ఆర్ లుకింగ్ గాడ్డియస్” వరుణ్ ఎప్పుడూ ఫ్రాంక్ గా మాట్లాడేస్తాడు.

చిలకాకు వచ్చి పట్టుపరికిణీ, ఎర్రని ఓణీలో సింధు అచ్చంగా సిందూరంలా మెరుస్తుండడంతో సుజాత మొహం మాడిపోయింది.

“ఏంటన్నయ్యా ఇది? ఎల్లండి పెళ్ళి పెట్టుకుని ఇవాళా రావడం?” వసంత కాస్త నిష్కారంగా పలకరించింది.

“అమ్మా! వచ్చిరాగానే ముందు వాళ్లని ఊపిరైనా తీసుకోనివ్వవా?”
 సింధూ ఆమెని వారించి అందరికీ కాఫీలు తెచ్చిచ్చింది.
 “థ్యాంక్యూ!” అంటూ శ్రీనివాస్, వరుణ్ తీసుకున్నారు.
 “మేం కాఫీలు తాగం?” సుజాత ముందు చెప్పేసింది.
 “పోనీ పాలు తెస్తాను” అంది సింధూ.
 “నోనో! అందులో చాలా ఫాట్ ఉంటుంది” అమృత కంగారుగా అంది.
 “మరింకేం తాగుతారు?” సింధూ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.
 “డోంట్ వర్రీ సింధూ. వాళ్ళు చాలా సరంజామా తెచ్చుకున్నారు. నువ్వు
 వాళ్లకేం పెట్టకపోయినా ఫర్వాలేదు!” వరుణ్ నవ్వుతూ చెప్పేశాడు.
 “ఇక్కడ ఉన్న ఈ నాలుగురోజులైనా మీ డైటింగ్లు కాస్త నూనె శుభ్రంగా
 తినండ్రా. పెళ్లంటే బోల్డు పనుంటుంది” శాంతమ్మ క్లాసు మొదలెట్టింది.
 సుజాత చిరాగ్గా చూసింది.
 పట్టుచీర కట్టుకుని పెత్తనం చెయ్యమంటే ఫర్లేదు కానీ పనంటే? ప్రాణసం

కటమే.

“ఎప్పుడు తిన్నారో ఏమో రండి. ముందు భోజనాలు చెయ్యండి”
 శాంతమ్మ వాళ్లందరినీ చూసి ఒకటే హడావిడి పడిపోతోంది.
 హాల్లో అరిటాకులు పరిచి అందరినీ పిలిచింది సింధూ. శాంతమ్మ వంటిం
 ద్లోంచే పనులు పురమాయిస్తోంది.
 అంతా అతికష్టం మీద నేలమీద కూర్చున్నారు.
 ఒక్క ఐటమ్ పట్టుకొచ్చి వడ్డిస్తున్నారు సింధూ, శాంతమ్మ.
 “సింధూ! ఇదేం బాగాలేదు. నువ్వు పెళ్లికూతురివి. నువ్వు వడ్డించడమే
 మిటి? నువ్వు కూర్చో” అంది అమృత.
 “ఫర్వాలేదు అమ్మతా అమ్మమ్మ ఒక్కతే చెయ్యలేదు” అంది సింధూ.
 “అదంతే అమ్మతా. ఏదో వంక పెట్టి అలా ఒక్కక్షణం కూర్చోకుండా తిరు
 గుతూనే ఉంటుంది. రేపు పెళ్లికూతుర్ని చేశాకైనా కదలకుండా కూర్చోమ్మా
 సింధూ” వసంత నీరసంగా చెప్పింది.

శ్రీనివాస్, వరుణ్లు బాగా ఆకలి మీద ఉన్నారేమో ఆపురాపురుమని
 భోంచేస్తున్నారు.
 చింత చిగురు పప్పు, గుత్తొంకాయకూర, గోంగూర పచ్చడి, గుమ్మడి
 కాయ పులుసు అన్నీ అద్భుతంగా ఉన్నాయి.
 “అంతా ఆయిల్” సుజాత పెదవి విరుస్తూ అన్నీ కాస్త కాస్త తిని వదిలే
 స్తోంది. అమృత ఆ రుచికి తినలేక మానలేక సంశయిస్తూ మెల్లగా తింటోంది.
 “వరుణ్! నీకిష్టమని నేనే మర్చిపోయాను”
 “థ్యాంక్యూ నాన్నమ్మా! నాకోసం అంత గుర్తుపెట్టుకుని చేయించానా?”
 అడిగాడు వరుణ్.

ఆవిడోసారి నవ్వి “సింధూ! బాగా నెయ్యి వెయ్యమ్మా! వరుణ్కి చిన్నప్పు
 డైతే నేనే కలిపి పెట్టేదాన్ని, వాడికి కలుపుకోవడం సరిగ్గా రాదు” అంటూ
 సింధూ చేత నాలుగుగరిటెల నెయ్యి వేయించింది.

“ఒరేయ్ అన్నయ్యా! ఆ నెయ్యిలో ఎంత కొవ్వు ఉంటుందో తెలుసా?”
 అమృత ఓ గావుకేక పెట్టింది.
 “అమ్మతా! నువ్వు టేస్ట్ చూడు. అచ్చం అమ్మతంలా ఉంది” వరుణ్ ఆ
 రుచిని ఎంజాయ్ చేస్తూ చెప్పాడు.
 “చాలు బాబూ! నువ్వు తిన్నది కాక దాన్నెందుకు చెడగొడతావు. ఆ తిండి
 తింటే ఇంకేమన్నా ఉందా!” సుజాతకప్పటికే వరుణ్నీ, శ్రీనివాస్నీ చూసి
 మండిపోతోంది.

కానీ అదేం పట్టించుకోకుండా తృప్తిగా భోంచేసిన వరుణ్ “నాన్నమ్మా
 మన ఆంధ్రా ఫుడ్ ఇంత టేస్టీగా ఉంటుందని ఇవాళే తెలిసింది. అందులోనూ
 నీ వంట సూపర్” తెగమెచ్చుకున్నాడు.

సుజాత మూతి ముప్పై వంకర్లు తిప్పింది.
 “దీనికేనా వరుణ్! అమ్మమ్మ ఇంకా హడావిడిలో ఉంది కానీ, లేకపోతే
 ఇంకా చాలా చేసేది” సింధూ నవ్వుతూ చెప్పింది.
 “సింధూ! నాకు నీ మీద చాలా జెలసీగా ఉంది. హాయిగా నాన్నమ్మ చేతి
 వంట టేస్ట్ చూస్తున్నావు” అన్నాడు నవ్వుతూ.
 “ఇంకెన్నాళ్ళురా! ఇంకో రెండ్రోజులు అంతే. తర్వాత అదీ అత్తారింటికి
 వెళ్లిపోతుందిగా” దిగులుగా అంది వసంత.
 “అలా బెంగపడకు వసూ! అదీ చక్కగా వంటచేస్తుంది కదా హాయిగా
 ఉంటుంది” శాంతమ్మ వసంతని ఊరడించింది.

“అమ్మతా! ఇంకా రెడీ అవ్వలేదా?” ఆ సాయంత్రం సింధూ మేడ మీద

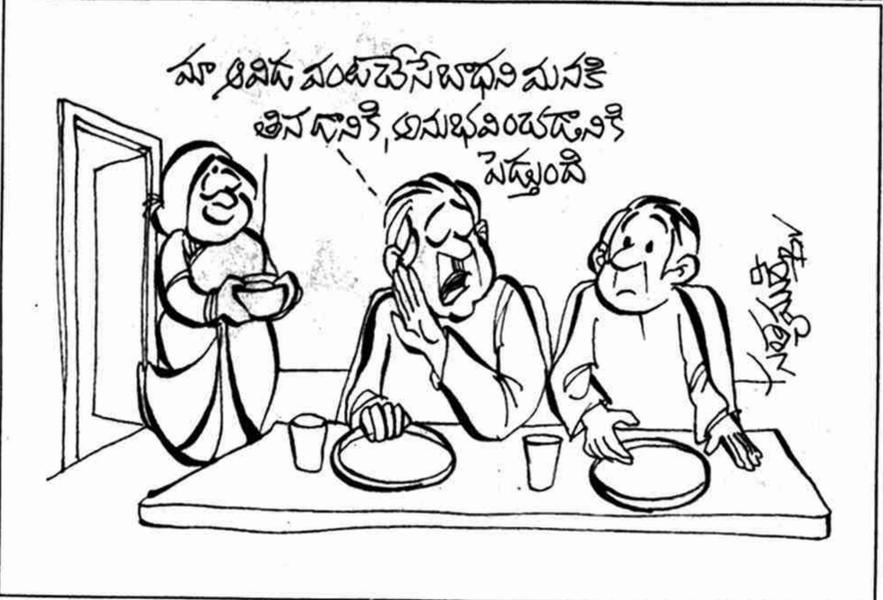
ఖరదైన బాటిల్

బర్లండ్లో నక్స్ బలాండ్ డిస్ట్రిలరీలో 18వ శతాబ్దంలో తయారైన ఒక
 విస్కీబాటిల్ ఇప్పటికీ భద్రంగా ఉంది. దాన్ని వేలంలో పెడితే ఇప్పుడు
 లక్ష పొండ్లు అంటే మన కరెన్సీలో 75లక్షల రూపాయలు పలికింది.
 ప్రపంచంలో అంత ఖరదైన విస్కీ బాటిల్ మరొకటి లేదు.

తల్లి ప్రేమ

జీవి ఏదైనా తల్లి ప్రేమ ఒక్కటే. ఫ్రెగెట్ పక్షి తన బిడ్డని మగపక్షి రక్షణలో
 వదలి దాని ఆహారం కోసం అక్టోబర్ 18న ఆస్ట్రేలియాలోని క్రిస్టమన్ దీవి
 నించి బయల్దేరి ఇండోనేషియాలోని జావా, సుమత్రా దీవుల మధ్యగా
 ఆహారవేట సాగిస్తూ పోయింది. వాస్తవంగా ఇతర సముద్ర పక్షులు సేకరిం
 చిన చేపల్ని దొంగిలించడం ఫ్రెగెట్ పక్షుల వైజం. కానీ ఈ పక్షి ఎక్కడా
 ఆగకుండా వేటాడుతూ బోర్నియో దీవిని చుట్టి ఇరవై ఆరురోజుల పాటు
 నిర్జీరామయాత్ర చేసి 2500 మైళ్ళ దూరాన్ని చుట్టడాన్ని శాస్త్రజ్ఞులు కను
 గొన్నారు. యాదృచ్ఛికంగా గ్లోబల్ పొజిషనింగ్ పరికరాల ద్వారా నిఘా
 ఉంచి ఈ అద్భుతపక్షి తల్లి ప్రేమ గురించి తెలుసుకున్నారు. ఇంత కాలం
 రాబందులు మాత్రమే అత్యధిక దూర ప్రయాణం చేయగలవన్న శాస్త్ర
 జ్ఞుల నమ్మకాన్ని వమ్ముచేసింది పక్షి.

-విమలారామం

కొచ్చి పిల్చింది.

బ్యాగ్ లోంచి కెమేరా తీసుకుంటున్న వరుణ్ నవ్వాడు.

“సింధూ! మనం గుడికెళ్ళి వంద ప్రదక్షిణాలు చేసినా కూడా అది బాత్ రూంలోంచి బయటకు రాదు. అంతసేపు ఆ మొహాన్ని తోముతుంది” సింధూ కూడా నవ్వింది.

“ఏమన్నావ్?” అమృత కోపంగా బయటకు వచ్చేసింది.

వరుణ్ ఒక్కక్షణం అమృతనీ, సింధూనీ అలా చూస్తుండిపోయాడు. ఏదో అసహజంగా ఉంది ఏమిటదీ?

అప్పుడే మొహం కడుక్కొచ్చిన అమృతని పరీశీలనగా చూశాడు.

అన్నాళ్ళు తెలియలేదు కానీ ఇప్పుడు సింధూ ప్రక్కన అమృత ఆరోజు నాన్నమ్మ అన్నట్లు అచ్చం పేషంట్ లానే కనిపిస్తోంది.

గుంటలు వడ్డ కళ్ళూ, లోతుకుపోయిన బుగ్గలూ, పాలిపోయిన చర్మం, పొడారిపోయిన పెదవులూ, పూచికపుల్లలా కాళ్ళూచేతులూ, ఓపిక లేక వంగి పోయి నుంచున్న అమృతని అయోమయంగా చూశాడు వరుణ్.

ఆమె పక్కనే నవ్వుతూ కబుర్లు చెబుతున్న సింధూ కూడా సన్నగా ఉన్నా అచ్చంగా ఎల్లోరా శిల్పంలా తీర్చిదిద్దిన ఫిగర్ తో, కళకళలాడుతున్న కళ్ళూ, ఆరోగ్యంగా మెరిసే ఒళ్ళూ, చిన్న నిగారింపుతో బుగ్గల్లో ఎరువూ, గులాబీ రేకుల్లా మెరుస్తున్న పెదవులు, విల్లులా వంపు తిరిగిన కనుబొమలూ, వత్తైన జుట్టూ ఏ మేకప్ లేని సహజ సౌందర్యం ఎలా ఉంటుందో మొదటిసారిగా చూశాడు వరుణ్.

ఫౌండేషన్, లిప్ స్టిక్, ఐలైనర్, మస్కారాలతో ఎంత మేకప్ చేసుకున్నా ఆరోగ్యంగా ఉన్న సింధూ ప్రక్కన వెలవెలబోతున్నట్టున్న అమృతని వరుణ్ కాస్త బాధగా చూశాడు.

“చీకటి పడకుండా తొందరగా వచ్చేయండి. పెళ్లి కుదిరాక ఆడపిల్లలా బయట తిరగకూడదు” శాంతమ్మ మరీమరీ చెప్పి వంపింది.

ముగ్గురూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ గుడికి బయల్దేరారు.

“ఏమే పిల్లా! శ్రీనూ వాళ్ళూ వచ్చారట కదా?” అంటూ దారిలో దర్జాగా అరుగు మీద అప్పలనరసమ్మగారు అమ్మలక్కలతో కూర్చున్నారు.

“అవును బామ్మగారూ!” అంది వినయంగా సింధూ.

“చక్కగా ఈడూజోడూగా ఉన్నారు బావమరదళ్ళిద్దరూ ఏం లాభం?” ఆవిడ పెదవి విరిచింది.

“వస్తాం బామ్మగారూ! గుళ్ళో మళ్ళీ లేటవుతుంది” సింధూ గబగబా నడిచింది.

వరుణ్ కి ఈ వరసలు అవీ పెద్దగా తెలియవు.

సుజాత మొదట్నుంచి వాళ్ళకి పేర్లతో పిల్చుకోవడమే అలవాటు చేసింది.

“ఏమంటోందావిడ?” ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగాడు సింధూని.

“ఏం లేదు వరుణ్. వల్లెటూరు కదా వాళ్ళ మాటలు అలాగే ఉంటాయి. మనం వెళ్తాం రండి” తేలిగ్గా చెప్పేసింది సింధూ.

గుళ్ళో వూజారిగారు తీర్థం ఇస్తూ అదేమాట.

ఈసారి వరుణ్ కి కాస్త అర్థమైంది.

ఈ జనరేషన్ కోసం కూడా వాళ్ళలా ఆలోచిస్తునందుకు చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

ఇంటికి రాగానే సింధూ కిచెన్ లో దూరి ఏదో హడావిడి పడిపోతోంది. అప్పటికే అమృత, సింధూ బాగా క్లోజైపోయారు.

“సింధూ నువ్వెందుకు వంట చేస్తున్నావ్ నాన్నమ్మ ఉందిగా?” అమృత ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

“అమ్మమకి రాత్రిపూట సరిగ్గా కనిపించదు అమ్మతా. అందుకే సాయంత్రం వంట డ్యూటీ నాదే” అంటూ సింధూ బాణలిలో నూనె పోసి చామదుంపల్ని వేసి ఫ్రై చేయడం మొదలుపెట్టింది.

“ఓ గాడ్! ఇంత ఆయిలా?” అమృత కెవ్వమంది.

“ఏమయింది?” హాల్లో ఉన్న వరుణ్ కంగారుగా కిచెన్ లోకి వచ్చాడు.

“ఒరేయ్ అన్నయ్యా చూశావా ఎంత ఆయిల్ లో ఫ్రై చేస్తోందో?” అమృత గాబరా పడుతూ చెప్పింది.

“ఈకూర ఇలాగే చెయ్యాలి అమ్మతా” నవ్వేసింది సింధూ.

ఆమె ఎర్రగా వేయిస్తున్న చామదుంపల ఫ్రై చూస్తూ వరుణ్ “వావ్ సింధూ! ఈ ఫ్రై అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. నాన్నమ్మ ఇలాగే ఫ్రై చేసి పెట్టేది” అంటూ చెబుతున్నాడు.

అమృత ఒక్క క్షణం ఆగి-

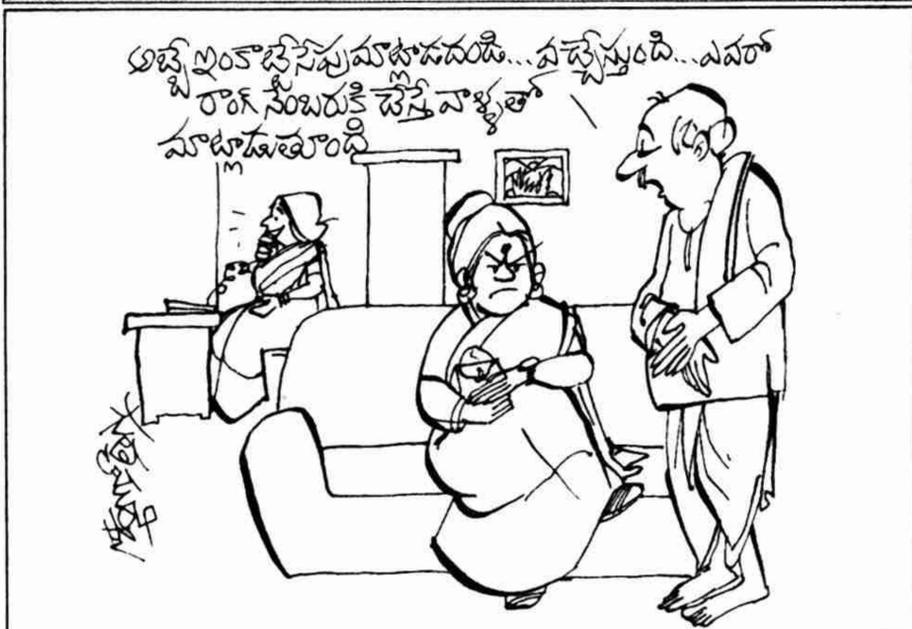
“సింధూ ఒకటడుగుతాను నువ్వేం ఫీలవ్వవు కదా” మెల్లగా అంది.

జన్మజన్మల బంధం

తారల బంధాలు రీల్స్ వరకే పరిమితం అవుతాయి. అయితే ఇప్పుడు అమీర్ ఖాన్-కిరణ్ రావ్ ల బంధం కలకాలం నిలవాలని యావత్ సిని ప్రపంచం కోరుకుంటోంది. మొన్నామధ్య జరిగిన వీరి వివాహానికి సిని పెద్దలు, మిత్రులంతా హాజరయ్యారు. ‘ఇంతమంది హాజరవ్వడం మాకెంతో హేపీగా ఉంది’ అని మాటల్లో చెప్పలేనంత ఆనందాన్ని వ్యక్తపరిచారీ జంట. ‘లగాన్’ హిట్ కంటే ఈ

ఫంక్షన్ ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చిందని అమీర్ ఖాన్ అభిమానులు ఆనందించారు.

“అడుగూ” కూర కలుపుతూ అంది సింధు.

“మీరు రోజూ ఇంత ఆయిల్, నెయ్యి తింటారా? దాన్నిండా ఎంత కొలె స్ట్రాల్ ఉంటుందో తెలుసా? ఒంటికన్నలు మంచిది కాదు” అన్న అమృతని చూసి చిరునవ్వు దనవ్వించి సింధు.

“రోజూ ఇలా తినం కానీ అప్పుడప్పుడు. అలాగే మన బాడికి ఆయిల్, నెయ్యి కూడా కొంత అవసరమే అమ్మతా. అందుకే దేన్నీ మానకుండా అన్నీ వెరైటీస్ తినాలి. స్వీట్లు, ఫ్రూట్స్, వెజిటబుల్స్ అన్నీ మేం మామూలుగానే తింటాం. అసలప్పుడే ఆనందంగా, ఆరోగ్యంగా ఉంటామని అమ్మమ్మ ఎప్పుడూ చెప్పంది” అంది.

“కానీ మరి మీరిలా సన్నగా, ఫిట్గా ఎలా ఉన్నారు?” సందేహంగా అడిగింది అమృత.

“అమ్మతా! మేమెప్పుడూ ఫిజికల్ వర్క్ ఏదో ఒకటి చేస్తూనే ఉంటాం. ఏ పనైనా చాలావరకూ మేమే చేసుకుంటాం. ఎక్కడికైనా నడుచుకుంటూనే

ఉత్సాహం

రోజురోజుకీ సినిరంగంలో కొత్త తారలు వచ్చిపోతున్నారు. అయితే ప్రేక్షకులు కలకాలం గుర్తుంచుకునే పాత్రలు చేస్తే ఇక తిరుగే ఉండదు అందోంది దేవదాసు హీరోయిన్ ఇలియానా. ఇప్పటికే ఈ చిత్రం గురించి పాజిటివ్ రెస్పాన్స్ వచ్చిందని అందుకే ఈ చిత్రాన్ని విదేశాల్లో కూడా విడుదలచేస్తున్నామని ప్రవంతి రవికిషోర్ ప్రకటించారు. ఇదిలా ఉంటే ఈ చిత్రం చూసిన కొంతమంది నిర్మాతలు ఇలియానాతో కొత్త చిత్రాలు తీయడానికి ఉత్సాహం చూపుతున్నట్టు తెలిసింది.

వెళ్తాం. చూస్తున్నావుగా మనింట్లో పెళ్లయినా చుట్టపక్కల వాళ్లంతా కూడా వీలయినంతవరకూ సాయం చేస్తున్నారు. అలాగే ఒకరికొకరం హెల్ప్ చేసుకుంటాం. అంతకంటే ఇంకేంలేదు” సింపుల్గా చెప్పేసింది సింధు.

ఆ రాత్రి...

వెన్నెల్లో డాబాపైన తిరుగుతూ ఆ చల్లగాలిని పరవశంగా పీలుస్తున్నాడు వరుణ్.

మెట్లమీద చప్పుడైంది. శ్రీనివాస్ చాపా, దిండు వట్టుకుని పైకి వచ్చాడు.

“డాడ్! మీరేంటిలా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“ఈ ఊరోస్తే ఇక్కడే పడుకుంటానా నేను” అంటూ ఆ వెన్నెల్లో రిలాక్సింగ్గా పడుకున్నాడు శ్రీనివాస్.

“ఇక్కడ మీకు నిద్రపడుతుందా?” వింతగా చూస్తూ అడిగాడు.

చిన్నగా నవ్వి-

“మన ఏసీరూముల్లో, డన్లవ్ పరుపుల్లో కన్నా నాకిక్కడే మంచి గాఢనిద్ర పడుతుంది వరుణ్. నీకు తెలుసా? నా చిన్నతనంలో మేమంతా ఇక్కడే పడుకునేవాళ్లం. అలా ఆకాశాన్ని చూస్తూ, చుక్కల్ని లెక్కపెడుతూ, చందమామ కథలు వింటూ...ఆ రోజులే వేరు?” తన్మయత్వంగా చెబుతున్నాడు శ్రీనివాస్.

వరుణ్ నవ్వుతూ వెళ్ళి ఆయన పక్కనే పడుకున్నాడు.

“అవును డాడ్! ఈ ప్రశాంతత, ఈ నిశ్శబ్దం, ఈ గాలి, ఈ వెన్నెల చెప్పలేనంత హాయిగా ఉన్నాయి. నేనెన్ని దేశాలు చూసినా ఇలాంటి వాతావరణం మాత్రం ఎక్కడా చూడలేదు” అన్నాడు.

“అవును వరుణ్! ఈ ఊరు మన పూర్వీకులది. ఈ నేలలో ఆత్మీయత, ఈ గాలిలో ఆప్యాయత మనల్ని ప్రేమగా పలకరిస్తాయి. అందుకే బాగా అలసిపోయినప్పుడు ఇక్కడికి వచ్చి ఈ గాలి పీలుస్తాను. మళ్ళీ కొత్త శక్తి ఉత్సాహం వస్తాయి?” అన్నాడు శ్రీనివాస్.

“మామయ్యా! మంచినీళ్ళు ఇక్కడ పెట్టనా?” సింధు వాటర్ పట్టుకొచ్చింది.

“రా సింధూ! కూర్చో” పిలిచాడు వరుణ్.

“నువ్వు ఇక్కడే ఉన్నావా? ఇంకా పడుకోలేదా?” అంటూ సింధూ వచ్చి కూర్చుంది.

ఆ వెండి వెన్నెల్లో, తెల్లని ఓణీ, జడలో మల్లెపూలతో ముచ్చటగా కూర్చున్న సింధూని చూస్తుంటే వరుణ్ మనస్సుకి అహ్లాదంగా ఉంది. ఆమె చిరునవ్వు హాయిగా, ప్రశాంతంగా సేదతెరుస్తూ చల్లగా ఉంది. కాసేపు కూర్చుని సింధు కిందికెళ్ళిపోయినా ఆమె పరిమళం ఆ ప్రదేశమంతా ఆవరించుకున్నట్టు ఏదో చక్కని అనుభూతి. ‘వెన్నెల్లో మల్లెమొగ్గ’ ఇంప్రెసివ్గా అనుకున్నాడు వరుణ్.

ఎప్పుడో అర్ధరాత్రి మెలకువ వచ్చి పక్కనే ఉన్న వాటర్ కూలింగ్ తగ్గిపోవడంతో కూల్వాటర్ కోసం కిందకెళ్లాడు.

మెట్లు దిగుతుంటే సన్నగా మాటలు వినిపించి మెల్లగా తొంగిచూశాడు. శాంతమ్మ, వసంత.

వసంత ఎందుకో ఏడుస్తుంటే శాంతమ్మ సముదాయిస్తోంది.

“అమ్మా! ఆయనే ఉండుండే నా కూతుర్ని అన్నయ్య కాదనేవాడా? నా దురదృష్టం దాన్ని వదలడం లేదు” వసంత వెక్కుతూ అంది.

“పోన్లే తల్లీ! అయిందేదో అయింది ఇక ఊరుకో” అంది శాంతమ్మ.

“ఎలా ఊరుకోనమ్మా! ఎప్పుడూ బయటికి చెప్పకపోయినా సింధూకి వరుణ్ అంటే ఎంతిష్టమో మనకీ తెలుసు. వాడికిష్టమైనవన్నీ అదంత గుర్తుపెట్టుకుంటే నా గుండె పిండేసినట్లుంది. నేనే బలవంతాన దాన్ని ఈ పెళ్లికి ఒప్పించి తప్పు చేస్తున్నాననిపిస్తోంది” వసంతకి దుఃఖం ఆగడంలేదు.

“వసూ అందుకే కదా నా ప్రయత్నం నేను చేశాను. సుజాత కన్నలు ఇష్టం లేదు. శ్రీను ఎటూ చెప్పలేడు. అయినా ఎవరికెవరో అంతా రాసే ఉంటుంది. అంతా మన మంచికే అనుకో” శాంతమ్మ వసంత తలనిమురుతూ ఊరడిస్తోంది.

“అంటే?” వరుణ్ కి అంతా అర్థమైపోయింది.

ఎందుకో గుండెలో బాధ మొదలైంది.

ఆ రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. సింధుకి అన్యాయం జరిగిందనిపిస్తోంది. ఆమెకే కాదు తనకి కూడా.

పొద్దున్న సింధుని పెళ్లికూతురిని చేస్తున్నారు. ఎర్రని పట్టుచీర, నుదుట కల్యాణం బొట్టు, బుగ్గన చుక్కతో సింధు ముద్దమందారంలా ముగ్ధంగా ఉంది.

తన హ్యాండ్ క్యామ్ తో ఆ పేరంటాన్ని వీడియో తీస్తున్న వరుణ్ కి మనసంతా ఉదాశీనంగా ఉంది.

అందరికీ అక్షింతలిచ్చి వాళ్ల కాళ్లకి నమస్కారం చేసి ఆశీర్వాదం అందుకుంటున్న సింధు, వరుణ్ దగ్గరికి వచ్చి అక్షింతలిచ్చింది.

“అరే! నాకెందుకు?” వరుణ్ మొహమాటంగా అన్నాడు.

“ఫర్లేదులే వెయ్యి అసలది నీ పెళ్లాం కావాల్సిన పిల్లే” అప్పనరసమ్మ గారు ఉండబట్టలేక అనేసింది.

ఆ మాట ఎక్కడో సున్నితమైన చోట తగిలినట్లు సింధు మొహంలో రెవరె పలాడిన బాధ వరుణ్ కి స్పష్టంగా కనిపించి అతని మనస్సు విలవిలలాడింది.

“ఎంటుండి మీరు? పిల్లల ముందు ఏమిటా మాటలు?” అప్పటికే అప్పల నరసమ్మగారి పెత్తనానికి ఒళ్ళుమండిపోతున్న సుజాత కోపంగా అంది.

“నేనేమన్నాను? ఉన్నమాటేగా?” ఆవిడా తగ్గలేదు.

“ఏమాటయినా మీ హద్దుల్లో మీరు ఉండండి. మా విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటే ఊరుకునేది లేదు” సుజాత తీవ్రంగా అంది.

దాంతో అప్పలనరసమ్మగారు ఉగ్రనరసింహావతారం దాల్చింది. ఆవిడతో పాటూ అమ్మలక్కలందరూ అంత అవమానం జరిగాక ఇక ఈ పెళ్లితో మాకేం పనిలేదని శాంతమ్మ, వసంతా బ్రతిమిలాడుతున్నా వినకుండా ఆవేశంగా వెళ్ళిపోయారు.

“సుజాతా! అప్పలనరసమ్మగారి అజమాయిషీ లేకుండా ఈ ఊళ్ళో ఏ శుభకార్యమూ జరగదు. ఆవిడ మంచికి మంచి, చెడుకు చెడు. ఇక ఈ పెళ్ళి పనులు చూసేదెవరమ్మా” శాంతమ్మ భయంగా అంది.

“మనమంతా లేమా? పోతే పోనీయండి ఆవిడ లేకపోతే కొంపేం మునిగి పోదు” సుజాతకింకా కోపం తగ్గలేదు.

“శీనూ! మగపెళ్ళివాళ్ళు పొద్దున్నే వచ్చేస్తారు. ఏర్పాట్లన్నీ సరిగ్గా ఉన్నాయా?” అప్పలనరసమ్మ గారి ఆసరా పోవడంతో శాంతమ్మ చాలా కంగారుపడుతోంది.

“ఫర్లేదమ్మా. అన్ని ఎర్రెంట్ మెంట్లు అయిపోయాయి. వంటవాళ్ళు కూడా వచ్చేశారు. చేతికింద పనివాళ్ళున్నారు. పెళ్లిరేపు రాత్రి కదా అప్పటికింకేం ప్రాబ్లం లేదు” శ్రీనివాస్ ధైర్యం చెప్పినా శాంతమ్మకి మాత్రం ఏదో గాబరాగానే ఉంది. మర్నాడు తెల్లవారుజామునే లేచి బాత్రూంలోకి వెళ్లిన శాంతమ్మ ఆ టెన్షన్ లో కాలు జారి పడిపోయింది. కాలు మడతపడి లేవలేక నొప్పితో మంచం ఎక్కింది.

“సుజాతా! నువ్వే ఇక వూనుకుని ఈ పెళ్లి జరిపించాలమ్మా నావనైపోయింది” మూలుగుతూ చెప్పింది.

“ఎంటమ్మా ఈ అపకవనం?” వసంత భయపడుతూ అంది.

“శుభమా అంటూ పెళ్లింట్లో ఈ మాటలేంటి వసూ. అమ్మకేమైంది కాలుజా

రిపడిందంటే” శ్రీనివాస్ వారించాడు.

మగపెళ్ళివాళ్ళు వచ్చేశారని తెలిసి వాళ్లని విడిదిలో దింపడానికి అంతా హడావిడి పడుతూ వెళ్లారు.

“అమ్మగారూ!” వంటవాడు కంగారుగా వచ్చాడు.

“ఏమయింది?” అంది శాంతమ్మ.

“ఎలా పడిందో గానీ ఇడ్లీపిండిలో బల్లి పడిందమ్మా!” భయంగా చెప్పాడు.

అప్పుడే వచ్చిన సుజాత, శ్రీనివాస్

“అదేంటి? రాత్రి మూతలు పెట్టారుగా ఎలా పడుతుంది?” నిలదీశారు.

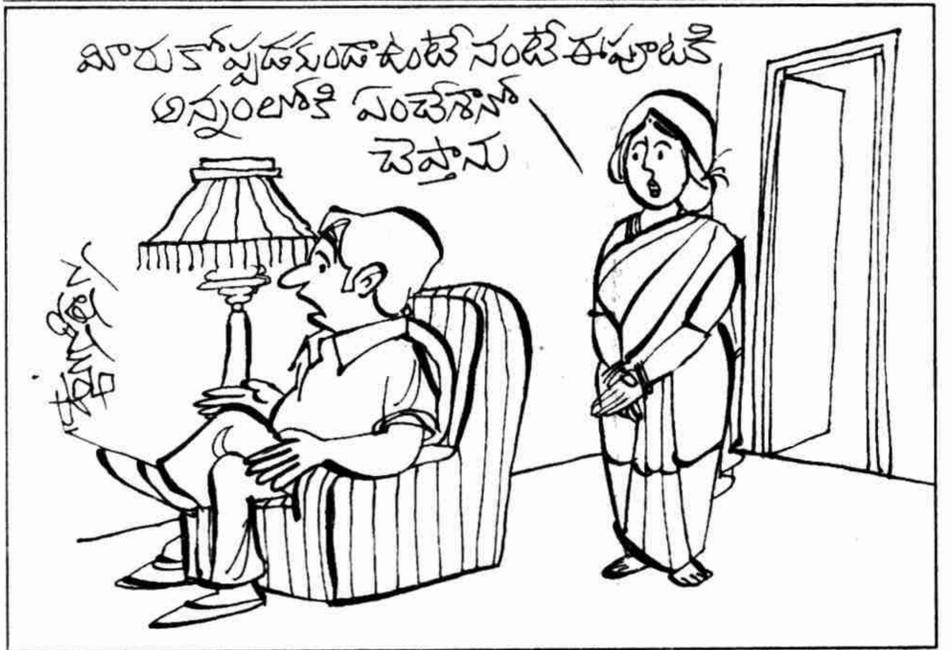
“పెట్టామమ్మా మీరే వచ్చిచూడండి ఎలా పడిందో మాకూ తెలియడం లేదు” అంటూ తీసుకెళ్ళి చూపించాడు. అదిచూసి-

“సరే సరే! రేపటికోపం ఉప్పారవ్వ తెప్పించాం కదా అది చేసేయండి” వాళ్లకి పురమాయింది సుజాత మళ్ళీ.

నిచిత్ర క్షమాభిక్ష

అరవై ఏళ్లక్రితం జార్జియాలో ఇబ్లివైట్ అనే అతను తన పిండిమరలో పనిచేయడానికి లీనాబేకర్ అనే స్త్రీని నియమించుకున్నాడు. తనకా పని కష్టంగా ఉందని ఆమె వదిలివెళ్ళిపోతానంటే అతను షూర్ చేస్తానని ఆమెను బెదిరించాడు. ఆమె అతని చేతుల్లోంచి పిస్తోల్ లాక్కుంది. అతని నొక మెటల్ రాడ్ తో ఆమెను కొట్టబోతే తన ఆత్మరక్షణ కోసం ఆమె పిస్తోల్ కాల్చింది. ఆ కేసులో ఒక తెల్లవాడిని నీగ్రో వనిత చంపిందన్నట్టుగా జ్యూరీ నిర్ణయించి ఆమెకు మరణదండన విధించారు. 1945లో ఆమెను ఎలక్ట్రిక్ ఛెయిర్ లో కూర్చోబెట్టి మరణశిక్ష అమలు జరిపారు. ఈ 60 ఏళ్ళల్లో జార్జియాలో మరే స్త్రీకి మరణశిక్ష పడలేదు. ఆమె సంతతి వారు ఆమె మీద పడిన అపవాదు తొలగించాలని జార్జియా బోర్డుని ఇటీవల ఆపీల్ చేశారు. ‘ఒక మనిషిని ఖూనీ చేసి నేరస్తురాలే అయినా తన ఆత్మరక్షణ కోసం చేసినందువల్ల ఆమెకంత పెద్దశిక్ష వేయడం అన్యాయం. ఆమె మీద దయతలచి శిక్ష తగ్గించి ఉండాలి’ అని బోర్డు తీర్పుచెప్పింది. ఆమెకు క్షమాభిక్ష దొరకడానికి 60 ఏళ్ళు పట్టినా ఆమె మీద పడిన మచ్చ మాసిపోయిందని ఆమె దాయాదులు సంతృప్తి పడ్డారు. ప్రాణం పోయాక వచ్చే క్షమాభిక్ష ఎలాంటి ప్రయోజనాన్ని కలిగించకపోయినా లోకుల దృష్టిలో ఆమె నిర్దోషిత్వం బయటపడిందన్నమాట. ఆమె దాయాదుల వట్టుదల మెచ్చదగినదే.

-విమలారామం

పట్టుచీర మార్చుకోవడానికి పరిగెత్తింది.

గంటకో పట్టుచీర, నగలు మారుస్తూ మొహానికి మేకప్ తో ఆ పెళ్లిలో తన హోదా అంతా చూపించాలని తెగ తావత్రయవడుతోంది.

వంటవాళ్ళు మళ్ళీ ఉప్పా ప్రివరేషన్ చేసి మగపెళ్లివాళ్ళకి వట్టుకెళ్లేసరికి తొమ్మిది దాటింది.

“ఇదేంటి ఉప్పానా? ఉప్పు కషాయమా?” నోట్లో పెట్టుకున్న వాళ్లంతా ఉమ్మేశారు.

వాళ్లేదో గొడవ చేయడానికి అంటున్నారనుకున్న శ్రీనివాస్ తనూ కాస్త రుచి చూసి అది నిజమే అని తెలిసి ఖంగుతిన్నాడు.

వాళ్లని క్షమించమని అడిగి మళ్ళీ డిఫెన్సు చేయిస్తామని సర్దిచెబుతుంటే- “అయ్యగారూ!” పనివాడు కంగారుపడుతూ వచ్చాడు.

“ఎమైంది?” శాంతమ్మ ఎలా ఉందో అని శ్రీనివాస్ కంగారుపడ్డాడు.

“ఆ వంటవాళ్లిద్దరూ అన్నదమ్ములట. వాళ్ల చుట్టాలెవరో పోయారట.

సాంకేతికత

అమెరికాలో ఒక చోట కేఫిటోరియాకి వచ్చి తను తాగిన కాఫీకి ఇరవై డాలర్లనోటు ఇచ్చాడట ఓ పదేళ్ల కుర్రాడు. మేనేజర్ కి అనుమానం వచ్చి పోలీసుల్ని పిలిచాడు. వాళ్ల తనిఖీలో ఆ కుర్రాడి దగ్గర 179 డాలర్ల దొంగ నోట్లున్నాయని తెలిసింది. ఇవెక్కడివని వాణ్ని అడిగితే తన హోం కంప్యూటర్ లోంచి ప్రింటు చేసి తెచ్చానని చెప్పాడుట ఆ పిల్లాడు.

పదేళ్ల రచయిత

తల్లిదండ్రులు విడాకులిచ్చుకుంటే పిల్లలెలాంటి ఇబ్బందుల పాలవుతారో వివరిస్తూ అలాంటిదానికి దారితీయకుండా వాళ్ళ పిల్లలు ఎలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలో హెల్ప్, హోప్ అండ్ హేపీనెస్ అన్న పుస్తకాన్ని రాసిందిట లిచ్చీ అనే పదేళ్ల అమ్మాయి. ఆరేళ్ల వయస్సులో తల్లిదండ్రులు విడిపోవడం వల్లనే స్వానుభవంతో తానీ పుస్తకాన్ని రాశానని ముందుమాటలో రాసిందిట ఆ పిల్ల.

ముద్దుల దుండగుడు

హాలెండ్ లో 20 ఏళ్ళ ఓ దుండగుడు ఆడవాళ్ల వెనక్కు వెళ్లి భుజం మీద తట్టడం, వాళ్ళు వెనక్కి తిరిగేటప్పటికి ముద్దు పెట్టుకుని పారిపోవడం చేస్తుండేవాడు. అతనెలా ఉంటాడో తెలియక పోలీసులు సరిగ్గా పరిశోధన చేయలేకపోయారు. అతని గురించిన జాడ ఇప్పటికీ తెలియరాలేదు.

-విమలారామం

ఇప్పుడే ఫోనోచ్చిందిట. మైలతో వంట చెయ్యకూడదని వెళ్లిపోయారు. టౌన్ కెళ్లి వేరే వంటవాళ్లని పంపిస్తారట” అని చెబుతున్నాడు.

“ఖర్చు! ఇప్పుడు వీళ్లకి డిఫెన్సెలాగండీ?” ఈసారి సుజాతా ఖంగుతింది.

“ఇప్పటికే టైం పదవుతోంది. ఇక మీరు డిఫెన్సెప్పుడు పెడతారు? భోజనా లెప్పుడు చేయిస్తారు?” పెళ్లి పెద్ద విరుచుకుపడ్డాడు.

“అత్తయ్యా! ఈ ఊళ్ళో ఎవరైనా వంటవాళ్లుంటే కబురు పెట్టించండి” సుజాత కంగారుగా ఇంటికొచ్చింది.

అప్పటికే వసంతకి కళ్లనీళ్ళు, ఆయాసం వచ్చేస్తున్నాయి.

శాంతమ్మ బాగా బెంగవడుతోంది.

“ఇక్కడెవరున్నారమ్మా? శుద్ధ పల్లెటూరు. ఏదైనా టౌన్ నుంచి రావా ల్పిందే. ఉండు అప్పలనరసమ్మకి కబురుపెడతాను ఏదైనా సలహా చెప్పండి” అని పనివాడితో కబురుపెట్టింది శాంతమ్మ.

“ఆవిడ రానన్నారమ్మా” పనివాడు బుల్లెట్ లా వెళ్లి వచ్చాడు.

“వదినా! పద నువ్వానేనూ ఎలాగోలా మళ్ళీ కాస్త ఉప్పా చేద్దాం. ఇంకా లేటయితే ఎలా?” వసంత నీరసంగా లేచింది.

‘ఇదెక్కడి తంటా?’ సుజాత గుండె గుభేల్ మంది.

“ముందా పనిచెయ్యండి. లంచ్ టైంకి ఎలాగూ వంటవాళ్ళు వచ్చేస్తారు” శ్రీనివాస్ కి కూడా ఆ ఆలోచన వచ్చింది.

వందమందికి ఉప్పా ఎలా చెయ్యాలో తెలీదు. ఇంకో వక్క రవ్వలేదు. మళ్ళీ పనివాళ్లని పంపి రవ్వ తెప్పించి ఎలాగోలా చచ్చిచెడి సుజాతా వసంతా ఉప్పాలు చేసేసరికి పదకొండయింది.

అప్పటికే పెళ్లివాళ్ళు రాజుకుపోతున్నారు. కొలతలు తెలిక ఉప్పా కాస్తా అందరికీ తలో గరిటెడూ కూడా రాలేదు. కలవడం చేతకాక ఉప్పా అంతా ఉండలు ఉండలు. అదీగాక సుజాత చేతిలోంచి ఉప్పు కారం అసలే ఊడివడవు. అది చూసి తారాజువ్వలా తాడెత్తున లేచారు మగపెళ్లివాళ్ళు.

“అసలిది మనుషులు తినేదేనా? డిఫెన్సే గతిలేకపోతే ఇక పెళ్లం చేస్తారు” పెళ్లిపెద్ద అగ్గిమీద గుగ్గిలమై పోయాడు.

వన్నెండయినా వంటవాళ్ళ అజావజా లేదు. ఉప్పాచేసి వడ్డించేసరికే సుజాత వనైపోయింది.

సోలిపోయి ఓ మూల కూర్చుంది. పట్టుచీర మాట దేవుడెరుగు పాతచీర కట్టుకునే ఓపిక కూడా లేదు. అప్పలనరసమ్మగారూ, అమ్మలక్కలూ రాకపోతే ఇక పరువు దక్కేలా లేదని వసంత వెళ్లి కళ్లనీళ్లతో వాళ్లని బ్రతిమాలింది. అమె మొహం చూసి కాస్త బెట్టు సడలించి అప్పలనరసమ్మగారు అమ్మలక్కలూ వచ్చి సుజాతని ఓ చూపుచూసి వంటలు మొదలెట్టి పెళ్లివాళ్లకి వడ్డించడం మొదలెట్టేసరికి మిట్టమధ్యాహ్నం మూడు దాటిపోయింది.

అప్పటికే అందరికీ శోషలు వచ్చేస్తున్నాయి. అసలే విసుగ్గా ఉన్న సుజాతకి అప్పలనరసమ్మగారి సూటిపోటీ మాటలకి ఇంకో వక్క చిర్రెత్తుకొచ్చేస్తోంది.

“నేనూ వడ్డిస్తా” అమృత కూడా ఓ గిన్నె పట్టుకుని వడ్డనకి తయారైంది.

“నువ్వేం వడ్డిస్తావే పిల్లా? గాలేస్తే ఎగిరిపోయేట్టున్నావు? మీ అమ్మ నిర్యాకం ఇంట్లో కూడా ఇంతేనా? నీకసలు తిండి పెడుతుందా?” అప్పలనర సమ్మగారి అజమాయిషీ పెరిగిపోతోంది.

ఆవిడ ఎంత వవర్ ఫుల్లో అప్పటికే బాగా అర్థమైన సుజాత కక్కలేక మింగ లేక లోలోపలే కారాలు, మిరియాలు నూరుకుంటోంది. సాంబారు బకెట్ అతి కష్టం మీద ఎత్తి పట్టుకొచ్చి వడ్డిస్తున్న అమృత పాపం శక్తి చాలక పెళ్లిపెద్దకి వడ్డిస్తూ తడబడి బకెట్ కాస్తా కిందపడేసింది.

ఆ సాంబారంతా ఆయన పైకి, చుట్టూ ఉన్న అందరిపైనా వడి పట్టుచీరలు కట్టుకున్న ఆడవాళ్లపైన తుళ్ళి అంతా గందరగోళం అయిపోయింది.

అప్పటికే సహనం చచ్చిపోయిన మగపెళ్లివాళ్ళు భోజనాల నుంచి లేచి పోయి ఆ అమర్యాదకి చిందులు తొక్కడం మొదలుపెట్టారు. అమృత మీదా సాంబారుపడి బిక్కుమొహంతో వాళ్ళకి సారీ చెప్పన్నా వాళ్ళసలు వట్టించుకో లేదు.

“ఛీ! అంతా ఛండాలం. ఏం పిల్ల? ఏం పెళ్ళి?” పెళ్ళిపెద్దతో పాటు అంతా తలా ఒక మాట అంటూ గొడవకి దిగారు.

“ఏమే పిల్లా! ఇందుకేనా వద్దన్నా వడ్డనకి తయారయ్యావు? ఏంచేస్తా? అంతా ఆ మహాతల్లి పెంపకం” అప్పలనరసమ్మా అమృతనే అంటూ మగపెళ్లివాళ్ళకి సర్దిచెప్పాలని చూస్తోంది.

ఆ మాటలకి అమృతకి ఏడుపొక్కటే తక్కువ. దీనంగా వాళ్ళమ్మ వైపు చూసింది. అది చూసి సుజాతా ఇక తట్టుకోలేక-

“మాటలు కాస్త తిన్నగా రానివ్వండి. అదేం చేసింది. ఏదో చెయ్యి జారింది” అంటూ అమృతని వెనకేసుకొచ్చింది.

ఆ మాటతో మగపెళ్లివాళ్ళు ఇంకా రెచ్చిపోయారు. చివరికి పెళ్లి పెద్ద పెళ్లిక్యాన్సిల్ అనేవరకూ వచ్చింది.

శాంతమ్మ కుంటుకుంటూ అలాగే వచ్చి బతిమిలాడసాగింది. వసంతకైతే దుఃఖంతో గొంతు పూడుకుపోయింది.

“ఏం మనిషివి? నీ కొడుకుకి చేసుకోకపోతే పోయావ్ కానీ నీ మాట దురు సుతనంతో అవతల జరిగే పెళ్లి చెడగొడుతున్నావ్?” అప్పలనరసమ్మగారింక సుజాత మీద అవవాదు వేసేశారు.

“బామ్మగారూ! మా అమ్మనేమన్నా అంటే నేనూరుకోను” అన్నాడు వరుణ్ సీరియస్ గా.

“ఆ అమ్మ? అక్కడ మీ అత్త చూడు ఎలా కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తోందో? అవ తల పిల్ల జీవితం నాశనం అయిపోతోంది” ఆవిడ ఆవేశంగా అంది.

“అలా ఏం జరగదు. సింధూని ఈ ముహూర్తానికి నేనే పెళ్లి చేసుకుంటాను. అంతేకానీ మీరింక మా అమ్మనేం అనకండి” వరుణ్ ఖచ్చితంగా చెప్పే శాడు.

అంతా షాకింగ్ గా చూస్తుండిపోయారు. సుజాత మొహం పాలిపోయింది. వసంత మొహం పుచ్చపువ్వులా వికసించింది. శ్రీనివాస్ యధాప్రకారం ఎటూ చెప్పకుండా మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

“బోడి సంబంధం?” అప్పటికే మగపెళ్లివాళ్ళు కస్సుబుస్సుమంటూ వెళ్లిపోయారు.

అప్పలనరసమ్మగారి మొహం ఆనందంతో విప్పారింది.

“అయితే ఇంకేం? అసలు మీ ఇద్దరికీ రాసుండుంటుంది. అందుకే ఈ పెళ్లిలా చెడిపోయింది” సంబరంగా అంటోంది.

అవునవునంటూ అమ్మలక్కలూ వంతపాడుతున్నారు.

“సింధూ ఒకసారి నాతోరా నీతో మాట్లాడాలి” ఇంకా షాక్ లోనే ఉన్న సింధూ చెయ్యి పట్టుకుని మేడమీదికి తీసుకెళ్లాడు వరుణ్.

“వరుణ్ తొందరపడ్డావేమో?” సింధూ నెమ్మదిగా అంది.

“తొందరపడలేదు వాడు నీతో ప్రేమలో వడ్డాడు?” వాళ్ళ వెనకే వచ్చిన అమృత నవ్వుతూ చెప్పింది.

“వరుణ్!” అతని కళ్ళలోకి విభ్రాంతిగా చూసింది సింధు.

“అవును సింధూ! ఈ వెన్నెల్లో మల్లెమొగ్గని నేను వదులుకోలేకపోయాను. నీకూ నేనంటే ఇష్టం ఉందని తెలిసి ఇవాళ ఈ పెళ్లి చెడగొట్టాను. బల్లిబొమ్మ ఇడ్డీ పెండిలో కలిపి, ఉప్పాలో ఉప్పు కలిపి, వంటవాళ్ళకి డబ్బులిచ్చి వంపి, అమృత హెల్ప్ తో ఎలాగైతేనేం ఈ పెళ్లి ఆపేశాను. అలాగే అప్పలనరసమ్మ గారి అలక కూడా నాకు బాగానే హెల్ప్ చేసింది”

ప్రాంక్ గా చెప్పేసిన వరుణ్ ని కళ్ళనిండా నీళ్లతో హత్తుకుపోయింది సింధు.

“ఏయ్ సింధూ! నన్ను మర్చిపోయావ్? వాడికేనా ఫీజు నాకివ్వవా?” కొండెగా అడిగింది అమృత.

“ఏంకావాలి?” సిగ్గుపడుతూ అడిగింది సింధు.

“నన్నూ నీలాగే మైండ్ బ్లోయింగా తయారుచేయాలి” నవ్వింది అమృత.

“థాంక్ గాడ్! అయితే ఇక మనింట్లో ఆ డైటింగుల గోల ఉండదన్నమాట” రిలీఫ్ గా అన్నాడు వరుణ్.

“అవును కానీ ముందు మీరిద్దరూ నాన్నమ్మకేం ఫీజివ్వాలో ఆలోచించుకోండి” చిలిపిగా అంది అమృత.

“అంటే అమ్మమ్మ?” ఆశ్చర్యంతో సింధు కళ్ళు పెద్దవైపోయాయి.

“కాలు జారిపడడం అంతా ఉత్తిదే. అమ్మవాళ్ళకి తెలిసిందా అంతే సంగతులు. అందాకా షే...గవ్ చివ్” ముగ్గురూ దొంగల్లా ముసిముసిగా నవ్వుకున్నారు.

బడి అవుతానా?

చిత్రం, నువ్వునేను, శ్రీరామ్, మనసంతానువ్వే చిత్రాల్లో నడించి చాలా బిజీ అయిపోయి కొన్ని కారణాల వల్ల కొంతకాలం పాటు చిత్రాలకి దూరమైనా ఇప్పుడు చాలా బిజీ అయిపోయాడు ఉదయ్ కిరణ్. ఆస్ట్రేలియా ఎన్నారై అమ్మాయి విమలని హీరోయిన్ గా పరిచయం చేస్తూ కె.బాలచందర్ నిర్మిస్తున్న కొత్త చిత్రం అబద్ధం ఆడియో విడుదలైంది. ఇక చిత్రం గురించే భారీ అంచనాలు రూపుదిద్దుకుంటున్నాయి. విద్యాసాగర్ సంగీతం ఈ చిత్రానికి ఫ్లస్ పాయింట్ అవుతుందంటున్నాడు ఉదయ్. ఈ చిత్రం తర్వాతైనా ఈ యువనటుడు బిజీ అవుతాడేమో చూద్దాం?

